

Theocritus

Periochai Pantn Eidyllin Theokritu: Kai Tina ellenika epigrammata

Rostochii: Myliander, 1565

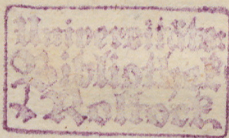
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176317834X>

Druck Freier Zugang

C/c
1820
(27) 22

Cc- 1820 (27) 22

ΠΕΡΙΟΧΑΙ

ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΘΕΟΨ

ΚΡΙΤΟΥ: ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΕΛΛΗ

νικά ἐπιγράμματα.

IOSEPHI WURTZ
LERI.

ὁ συγγραφέας τῶν Ἀναγνωστῶν.

Μικρὰ τὰ δ' ἔστιν ἔφη, ἢ ποιήματα: μικρὰ μὲν δ' ἐστὶ
ποιήματα: σμικρὰ δ' αὖ πῶς μεγάλως ἐρέω,
ποιήματα ἀποδοῦναι; τίς ποίησις μικρολογεῖται;
ποιήματα δὴ ποίησις: μικρολογεῖ ἢ μικροῖς.
ὁ φιλοῦν ἄν μεγάλως μεγάλου πῶς τῶν μεγάλων
Σποδάζειν, ῥόσει δ' ἔξ ὀλίγων ὀλίγα.
Νυνὶ δὲ κ' ἄλλο ξύνη: ἀποδοῦναι τὴν ἀναγνωστῶν
ποιήματα, κ' αὖ μεγάλα σμικρὰ ἐνὶ τῆδε βίβλῳ,
Εἰ ἢ μὴ: ἐλε μικρῶν ἔμπης εἰς ἀκροῦ ἰκάνει
Γαῖς ὀλίγη: κ' ἡμεῖς πρῶσι χερσὶν ἔμεθα.

Ετυπώθη γὰρ τῶν τῆν μεγαπολιτῶν ῥωσική

πρὸς σεφάτω κυλιάνδρω.

ἔτη α. φ. ξ.

1

1132

Universitäts
Bibliothek
Rostock

ILLVSTRISSI-

MO PRINCIPI AC DO-

MINO, DOMINO IOANNI ALBERTO, DV-

ci Megapolensi, Principi uetustæ gentis

Henetæ in littore Balthico, Comiti

Suerinensi, domino Stargardio-

rum ac Rostochiensium, do-

mino suo clemen-

tissimo.

S. D.

VI HOC SPECTANT, CLEMEN-
tissime Princeps, ut laboribus suis regum gloriam
illustrent: eorum opera insignia, lectissima, &
omnibus numeris perfecta esse oportet: quod qui
non laborant, & tamen illud aut agunt aut agere se gloriantur,
eos in singularis stoliditatis, temeritatis, extremæq; imprudens
tæ crimen incurrere necesse est. Ut huc non respicerem, fecit
tenuitas ingenij mei, & T. C. nomen, antè cum aliorum monu-
mentis tum suo splendore celeberrimum. Tamen ad T. C. alio
quid uigiliarum mearum mittendum esse putavi: idq; potissis-
imum hanc ob causam, ut T. C. rationem quoq; meæ Professio-
nis redderem, quanquam quotidianæ quoq; operæ de hac testan-
tur. Quo cum solum spectarem, non putavi referre, quantum
esset, quod ederem, sed quibus uigilijs, quoq; studio factum.
Neque etiam dubito, quin licet hæc opella perennis sit, & ob
paucitatem paginarum & ex rei argumento & ex facultate

A 2

scribendi

scribendi mea, quam nullam ferè esse lubens agnosco, tamen
T. C. eam non inuitè uisura esset neq; improbatu-
ra. Secutus etiam sum aliorum Professorum exempla, quanquam quidam
maiora opera ediderint. Eorum uerò omnium industriam
& diligentiam & meos quoque conatus cum hactenus semper
probauerit T. C. eam etiam hosce qualescunq; accepturam,
meorumq; uigiliarum exempla, haud grauatim in spes
curam spero. Me deniq; T. C. trado, tuamq; C.
auctori imperiorum regumq; principi com-
mendo. Hic faxit ut diu benèq; te duce
& patrono, pietas, uirtus, resp.
literaq; floreat. E schola
T. C. Rostochiana. Cal.
Ianuarij inchoantibus
annum salutis
nostræ

R S G S.

T. C.

addictissimus,

IOSEPHVS VVURTZLERVS
artis medicæ L. Physices
ac græcarum literarum
in Schola Rostochiensis
Lector.

NEPIO

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΟ-
 ΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ, ΕΚΑ-
 σοις περσασίχοις ἑλληνισί, τῆν Ὀλλυλλίνου
 γν̄ τῆ τῆν μεγαπολιτῆν ῥοσοχιανῆ
 γολῆ ἔνεκα, ἰπὸ τῶ ἔργου
 υδουτ̄ ἐκτεθέντα.

Α. Μάνθανε πῶ, φλεχθῆς ἰπὸ δρωῶς γάργασε διδάσ-
 Δάφνις, ὅση δύναμις συγνῶ δρωῶς ἔφν: (κῆ
 μάνθανε Ἐ φύγε πῶς φρονίμιας περαπίδεοσ' ἀλεγγυόμ
 μηδὲ λῆμ ἀλόγως, θηελου ὦς, ἐθέλις.

Β. Εὐ ἐδολῆα τεχνῶν μαγιλιδῶν καλῶ φάρμακα τδύχε
 μοινομλῆν συγδρῶ πῶσορ δρωῶσι γυνί
 Αἰ ἴσιαῶτ' ἠθη γνί πατῆσιμ ἡμετέρισμ
 ἱερῶς ὄισμ δύμ μοινομλῆσι φρεσίμ.

Γ. Δενὸς δρωῶς, ὄφα νόσθ' καὶ λοιμὸς ἔργου:
 Καὶ τὸ δ' αἰ ἐδέης ποιμνίθ' ἐκ σῶμαθ.
 ἱερθ' δρᾶ ποιόδωρ, καὶ ποιμνί, αὐταρ ἀέδεις
 μωρῆ τῆ νύμφη πολλάκι μαφιδῶς.

Δ. Μήτι πολυπεράγμων ἀμέλι σδμ: ἠντι ἐπίση
 τοῦθ' ἔρδεις αἰεὶ ἠγ καθόλου δύνασαι.
 Ηνίδ' ὁ μγν ποιμνί δῖωρ ἀμέλκωρ ἀπελθῶρ,
 μήδ' ἀρᾶ θκυμάσως, ἐ μάλα δυστυχῆ.

Ε. Πολλάκ' ἐτίμησιν μῶσαι τίνα φῶτα χερσίω
 οσις μηδεμίαν τᾶσδ' ἀπέδωκε χέρην.

Α 3

Πολλάκι

Πολλάκι δ' ἄν ὄρθως ἀγαθὸς κελὸν ἄνδρα διδάξας,
Εἴλωφ' ἔδεμίαν, ἥς ἄρ' ἐδέετο, χάριν.

σ. Μή τις ἄγροικῶ ἔοι ὅτε τις τῆ λυπρῆσι πένθει,
ἢ γέ πόντος ὅισι τάλλατε πάντα μάττω.
Μῦτε πάλιν Φιλίης Φιλέων, ἥς ἔπτε τρύφη
ἰδί δέτ' ἀρχαῖον: τῆ κατὰ σκατὸν ἔλα.

ζ. Αἰνῆ φρασιδαιμόνθ' ὁ θεόκριτος ἀντηγήνη
Τοῖν πρὸ ξανοδόχοι φένια ξανθῶ ἔχθ.
κ' ἔφν ξανοδόχοι, εἰ μὲν ξένοι, ἔμποροι πικῆς,
Ὡς ἀγαθὸν δ' ἀγαθῶ ξανοδόχοιο τυχεῖν.

η. Χωρῶν νικηδέντ' ἀπέρ' ἄλλε δεινὸν ἔτυκτο,
καὶ νίκα τοῖσι ποιμέσιν ἠδὲ ἴφν.
Νιλά μὲν Δάφνις καὶ χαίρει: κ' ἄνθε μινάλας
λυπεῖται ὡδ' ἄν τῆν δ' ἀπολεπόμηνθ'.

θ. Δάφνις τρι κορύναυ μὲν ἔχε, σρόμβος δὲ μινάλας
οσρακον, ἄσαντες βεκολικόντι μέλθ.
Ὡς Φίλαι ἀονίδες. εἶδ' ἔ δεικνύετο κίρην,
οὔσινας αἰ ληνὸς δ' ἄντροδσι κόρραι.

ι. Ἰρθ' αἶρθ' ὄρᾶ: κ' εἰμιν κατὰ πάντα πίζε
Σω δεινῆ πρηνῆ, Ἰρθ' αἶρθ' ὄρᾶ.
Εἰ δὲ γαμῶν ἐθέλεις πεφύλαξο γαμῶσαι ἀκοῖτιν
Δειπνολόχον, τῆσδ' ἔ ἔργιον ἄλλο πέλθ.

ια. Πάντες ἀλυτοπέδησι βρῶς ἔπὸ σέο δέησαν,
ἢ πῶι ἄνδρῶπων ἠδὲ κ' ὠμοφάγοι.

οὐχι

Τὸννεκ μὴ μῶσαι γλυκερῆ τίσσι ἀοιδῆς
Αἴπινδρ ὑμνοσιν πάντα λελέυ ἀγαθῶν.

Ιβ. Ως μάλαρ ὄς καλλι γήμισε: μακάρτορ ὄτ
Οσὶς ἀγνῆς κέρης ἰδῶ ἀγαθῆς ἔτυχεν:
Τύνδαρις δὴ μορφῶ μὲν ἔλω: ὄδῶ ἦν ἔχέφρω
Κλύθωσ' ἦν ἱερὰ δὴ αἶχλα μαχλοσῶν.

Ιδ. Ως τέθνηκε βίωρ, πᾶσα μύροντ κερτ' αἶαρ
Πάντα, καὶ ἐμπλυθῶν λουγαλέσιο γόσ.
Ως μάλαρες τεχνῶν σοφίσι διαίμονες: ἀνδρῆσ:
Τούτωσ' ὄδεμῆ ἔλε βῆ θανάτω.

Κ. Ηρπασῶν θυρώπιω Ζεὺσ ὄσοι λέγασι ποικιλῆ
Τὶσ Ζεὺσ; ὄλε εἶδ', ἔ γάρ θεὸσ ὄτ' εἶοι.
Αγνὸσ ἔφω ὄ Ζεὺσ. τίσ μάντεσι ψύδεα βάλεμ
Ἡρῶλου: ὄλε ἔχρη τὸν δία λοιδορέμ.

Κα. Καρὸσ δρῶσα φέρη, καιρὸν φύγε ἢ τότε φένη
Αὐτομάτωσ ἀπὸ σοσ αὐτίκα δεινὸσ δρῶσ,
Τίσδ' ὄ δρῶσ; διαμάτωσ θνητῆν βασιλῆσται
Αἶδλε μὴ σοι ταῦτάγε Σιμηχίδησ.

Κβ. Ἠδὺ βροθῆσι διπλῶν: τὸ μὲν αἶε ἠδὺ πέφυκον:
Ἄλλο δ' ἔπειτα πικρὸν. φένη δὲ ἠδὺ πικρὸν.
Τὸτόγε νεθελέφ ἀφροδίτησ φίλτατὸσ ἦσ,
Ομ γ' ὄλίγη κένρω πρῶσε μέλιωσ ὄλίγων.

Κγ. Πάντ' ὄπὶ γῆσ ὄπόσ' ὄλε κυλίνδετ' ἦθα καὶ ἦθα
Οὐδέτ' ἦν θνητοῖσ πῶπ βέβαιωσ ἔφω:
Χεῖμάτα

κρήματα καὶ πλοῦτος ἢ μορφὴ ἡδύτη ξύμπτου
οὐκ ἔστι, ὅπως βλαβερῶ ὦλε' ἄδωνι μόρφω.

Κδ. Καυχόμενοι κόρου ἐπικαιεῖς ἔνεκα κάλλος
ἢ ἄτη δεινὸς πολλὰκ' ἔβλαψε νέεσ.
Μεμφομένη θυμῷ δεινὸν τόδε βόσκησ' ἄδ' ἴ,
Μεμφοιντ' ἄμ τὸτ' ἔνεκα θυγηδέσ.

Κε. Ὅτι θεός τε τύχης σ' ἐπιερύκην ἐέλωσε
Ἰδὸν γ' ἔλε: μηδ' αὖ πῶσπε κρεῖττον δ' ἴα.
ἢ δ' αὖ πατρίων θυμῷ ἀνεμάλια ληΐες
Ἐξαπατηθήσῃ, ὡς ἀπατᾷδ' ἄλιεὺς.

Κς. Θεωρεῖσθ' ἄστυ Ὀλίεα Ὀλία παιδία μήτηρ
Μητράσι ἢ στυγῶ τῶδ' ἐνέφουσε φύσις:
Ἐρρετε δ' ἄστυγοι πατέρων ἢ μητέρων, οἷος
Βαρβαρικὴ θνητῶν πλείονας αἰα φέρε.

Κζ. Κύπρις ὄρνιθ' ἰόντος βροτῶν ἔισσε μάχασε,
Τίθη δ' ὀλομῆας ἐλπίδας ἡδὲ δέη.
Τὸτο κεραιγνήτω κέρωςθ' ἄμα καὶ πολυδολῆας
Ἰασμ. Ἐ τίς ἄστυ μὴ ἴδῃ βροτῶν;

Κη. Ὅσις ἄλλ' κάλλος Ὀλίεα πῶδικα λεία νύμφω
Μωρὸς ἐὼν, πολλοῖς αὐτῆκ' ἔκυσσε καλεῖς.
Οὐχὶ πολυχρόνιον κάλλος. Ὀλίεοι μὲ καλλῶ
Ἐυδῶδι τὰς τραπίδας, ὅτε τύχημι λόγος.

Κθ. Μάνθιδ' ἄδ' ἔστιν ὡς καὶ θεοὶ εἰσὶν δ' ἄστυ,
Οἱ μὲν ἐπερᾶνιοι, οἷδε κατ' ἀχθόνιοι.

B

Καίπε

καί τε βροχῶν τήν τε καὶ ἑδλὸν λυπειήρειας·
ἠδ' ἐπὶ τῆν ἀλόγων θνητὰ τέλει δρῶς.

Λ. Ποιέσι Σιμιχίδης ἄσας μελιθεῖας ὕμνος,
ἠρ' ἐνδύγχα φέρει τοὶ φίλοι λητοῖδης,
πᾶς ἀρ' ὅς ἐξ ὄργης μάλαρ εἰς τὴν νόσον ἴκταν
αἴψα μάλα προφέρεις δίδρα χεῖρτε θεῶ.

Λα. Αὐτοῖσιν ἰατρῶν κατὰ πόρον ἀπὸ πασιδὸς ἄνδρα
ἠψήθη ὡς τις πῖσος ἀπὸ θυδὸς νοοῖς.
τῆν δὲ δαχὴ ἀγαγοῖτο νέος· μάλαρ, ὅσις αἰεὶ
πυθόμενον γλυκερὰς ἠγεμόνον δαδαχῶς.

Λβ. Ζῆν ἐπὶ ἀλκίεσσιν ἐλέος· ὅς δ' αἰοῖσιν ἀμυνῶν
Γαῦκαλον ἢ παλάμη θνητὰ κτενάμενον·
ἠνυῖ δ' ἀλεξίκαλον θνητοῖς τις ἐλόσασθ' ἠμῶν
αἴ' ὡς ἠρώων πᾶσ' ἀπόλωλε φύσις.

Λγ. Ὀλεῖ δὲ πρῶτος ὀλιγοῦσας τὸ ἰάλαχ
τὸτ' ὀλιγοῦσας πᾶς τις ὀλοῖτ' ἀγαθῶν
Δυσσεβέων ἱερῶν ἀμελεῖν χεῖρ τῆν ἢ δίκαιων
οὐκ ἀμελεῖν· μάλαρ ἔδ' ὅς τὰ δίκαια νοεῖ.

Λδ. Οἰκῶν γυνὴ δὲ καὶ οἶκον ἀπαντὰ φυλάτῃ
Κρεῖδῃ τήν τε σ' ἀφροσύνας ἀλόχα.
ἔρρετ' ἔπις ἔφ' ἄχρεις τ' ὀλέτεράτε οἶκος
ἐνὶ τ' ὀφέλῃ χρείας ὠφελίμητε χρείς.

Λε. Πολλοὶ πρὸς πόσον γνάμω ἴχσοι πολῖται·
Γέκωνες ἀφελῆτες πανθ' ἀπὸν θιλίας,
τὴν αἴ'

Πῶ αὖ ρηιδίως λύσο', ὦν δὴ γῆϑ' αἰχρῆν
Γάρ συγκέω. εἴη μοι φίλϑ' εἰς ὕδαϊ.

Λσ. Πολλὰ μὲν μαχλοσὺν συγκρῆ' ἐξρασιμὸν ὀππιδῆ
καὶ κενὸν ἔδ' ἀγνῆς ἔνομα πῆθενικῆς.
Σπέρματ' ἐλὶ τοῖδε καλὸν ποτὲ ρίγιον ἀμῶς,
Σπῆρε καλ' ὄφρ' ἀγαθὸν καρπὸν ἔχῃς θέρεϑ'.

Εἰς ἀναγνώσιν καὶ βεβηγῆ-
σιν τοῦ Θεοκρίτου.

Τὰν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίᾳν νηϊᾶντι χελώναι
Φαυτὶ συραλοσίῳ πνὶ ρῆμασι: ὦ Νεανίστιος
Αἰμῆς παιδείας, οἱ ἀποδ' ἀσοῦντο ὕδαϊ
Τὰν θείων ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίᾳν πολυλοθῶν
Ζητῶμεν ἀποδῆ' γῆ' τῶς βίβλοισι παλαιῶν,
Κόρδαλέας τε τέχνας πολυμήματας τε χελώνας
Αφροσι καλλέποισι. ἐγὼ δ' ἐνὶ ἀγεμόνεσι
Γιγείδων τῶς ναμῶνδ' ἀγνῶμα' ὀδῆτο
Ἄλλο συραλοσίον κῆ' ἐξῆ' πῶν ρῆμα διδ' ἀξῶν.
Ὡδῆς βακολιῆας μάθεθ', αἱ καὶ ἔαπυ ἀρίστα
Ἀδῆσάτ' ὑμῶν καὶ ἀφελίμα' πῆρα θναῖς
οὔτ' ὅτ' συμηχίδας δῖο καλοδέκονσι βροβῆσι
πράτα, μὴ γ' ἐν θναῖσι δρώτας ἀδ' ἀδουχῆτως:
οἴαν τὸρπῶλῶν ἑ' οἴου πῆμα φέροντι.
καὶ γὰρ ἔχει γλυκῆρόντι κύπρις καὶ πικρὸν γ' αὐτῆ
ἀδύτορον ἀείδη' ἐξάντας ἐλικωνίδ' ὕδωρ
Εὐθροῦ: ὦ ὑμῶν χέλη καὶ σῆβα πᾶντη
Βάβαντες, καθεροῖτ' ἔσοδαε κῆ' ἀγλαόμορφοι.

Δύτε ἡ καὶ μόχθω ὀλίγον φέρετ' : αὐτὴν αἰείστω
τῶ παλινμάχῳ πόνῳ ἐνεύσεται ἀμοιβῆν.

ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΡΩ-
ΜΕΝΟΙΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙΣ.

Ζηὸς θυγατρὸς μῦσαι, θεαὶ ἀγλαόμορφοι,
Ὡμὶ ἰορῆ διδασχῆ ἰσοφύῃ διχόμεθ' εἰν.
πανσέπτε ἀρετ' ἑστέισι ἐπίσταντο ἑδλοῖ
Διοσάει πῆες σαχίμ ὑμῶ ἀτραπιδίστην ἄγαστην,
Τοιῶσδ' ἠγεμόνοισιν ἐπώμεδα, κῆπι πλανώμεθα
Ἐκτὸς ὁδῶ. ἠγῆσοντ' ἀμμῆν ὅτ' ἠθεα κελύνα
καὶ βίου ἀνθρώπων, καὶ βολῆς, διεπίλυτε
Ἡ φύσιν εἰς κρυφίω. φύσεως μυστήρια γνῶναι
Χ' ἠρεῖς βολώμεδα. φύσισδ' ἀπὸ γῆς ὅτ' ὄλυμπου
ἑδλὸς ἀίρεσάει θεαῖς πρᾶπίδεσιν αἰερέ.
τῶ ἡ πρόπῳ σοφοὶ ἦσαν ἀναξαγόρασε, πλάττωτε
Γυθαγόρας, καὶ ἀριστέλης, ὅσοιτε μετ' αὐτῶ
εὐδαιμονοὶ ἐγγόνθ', ἔς ἔσδ' εἰς πῶ ὀνομαζοῖ.
Ἰστοῦ δὲ βαινόμεθα γ' ἰχθυῶν, εἰ ἡ δολῆ ταῦτα
εἶναι παγκάλειπον, φρονέει εὔ. ἢ κελύμω
Αἰὲ ἐπίδω : χαλεπὸς δ' ἀρετ' εὐόμοθ' ὄσμ.

Εἰς Ἡσιοδόν.

Εἴγε τις ἀσκηαῖς πολυδαίδαλα μάνηθ' ὄργα
Νῦν βολοῖο μαδῆμ : ὀρθῶς φρεσὶν ἦσι μλιονᾶ.
καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ὅμ μῦσαι ἐξεδίδαξαμ
οἰμαστέ γλυκυρᾶς ἢ ἀσμάτῃ θεσκηλ' αἰείδω.

Αἰείδω

Αἰδέσθαι μὲν γὰρ θεῶν ἰσχυροὺς ἐπιλήθωντο
 οὐκ ἔαυτοί τε χεῖρ καὶ οὐρα δόξα σε χεῖρ δ' ἄρα
 ὅπως πάντοιασι κυριαρχήσῃ ὡς ἀρετῆσι
 ἐν θυμῷ λάμπων δῖα γῆς βυθοαίμονα ζωῶν.
 εἶπα ἧ σ' οἰκονομεῖν καὶ εἶλεσθ' ἄργα διδάσκειν,
 ἐξ ὧν πάντα ἔχθης, ὡς χεῖρ πάντας ἰκάνει.
 ταῦτα μὲν ἐν ἡμεῖσι καὶ ἰδμεναὶ ἔχι ποθενού
 εἶν, καὶ κελύουσιν ἐνὶ θυμῷ σιγῇ ὄνεα ρ;
 εἶδ' ἀγνοῖς τάδε πά, ἢ τ' βίβλων ἡσιοδείην
 κῦρ ἐδέλῃς γνῶναι: τὸ ἧ σοὶ πάνυ βράδιον ἔσται
 καὶ γὰρ σοὶ οἶσα ἐθελούσης φῶς ἐθελούτη,
 ταῦτ' ἐν μάκτανε, ἐρμυνοβουλοῖοτ' ἄλλοτε.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥΝΙ
 ΔΟΣ ΕΝΩΜΑΣ ΠΡΟΣ
 αὐτὸ νέους.

Ηθεῖατε ζωῶν τε πᾶσι ἀγαθὰ καὶ πόσει.
 Πῶς ἧ δέου κοσμεῖν ἡμεῖς; τὸ μὲν ἔσθ' ἐπὶ δὴ δάξω
 τοῖς κρυφίοις λόγοις, ὅς πάντοσοι ἀνδρες ἐρδυνῶν
 ἠδελου: ἔ γὰρ ἔφους ἴσθ' φύσιν οἶσθ' ἀλέσσαις.
 ἀλλὰ γ' ὁδὸν σ' ἄξω πολὺ βράονα, ἦντιν' ἐδέξασθαι
 οἶσθ' ἀνὴρ, ὁ ἀλλοτ' τᾶς περὶ δεσσι, θέογνις.
 τὸ δὲ γέ καὶ ἐπέεσι βραῖσι σοφοὶ ἐνὶ βίβλοις
 χρῶντ' ἀριστέλῃσι Πλάτωντε. σὺ δ' αὐτῶ ὁπίσθ' ἔ
 ἀπλῶς δεικνύσαντ' ἀρετῇ καὶ θέσει λα ἄργα:
 ἡμ δὲ π' ἔ νοέεις σοὶ ἐγὼ νῦν αὐτίκ' ἀνοιξῶ
 φωνῇ ἐμῇ, ἢ ἐνιστάξω τᾶς σᾶς πρᾶξι δέουσι
 ἀμβροσίω καὶ τῶν φοίβης πανάκεα ἀναλίθω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ
ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΡΩΝ

Ἰζύγηται.

Χρύσος ἔφυ κέλαιον ἐνὶ θνητοῖσι ὄνομα,
ἔλλεται δ' ἢ μορφῇ κάλλετ' εἰς ὄψιν ἀπαντας:
Ὡςτε φιλοχρῆστος γίνεσθαι πλέονας ἀνδρας,
ἢ ἢ πρᾶν πελάγη πολυκενδύριοιο θαλάσσης,
ἢ δὲ πλανᾶν κατὰ γῆν πολυχρῆστος ἔνευα πλοῦτος.
Αἰθε ἢ καὶ πρᾶπίδων ἡβίδων ἀγύνορα χρυσόν
ζωοδότη τε, λυβερνυτῆν τε βίος ἐνὶ θνητοῖς,
τοῦ δ' ὀλίγοι φιλέουσι. ὑμᾶς δ' ὀμιλεῖτε μάλα
θησαυροῦς ἀρετῆν σωμαγαγέμενοι βραχίστε:
ἠνίδε πυθαγόρα ἔπη ὅσων ἤρδθη χρυσόν
κλύδου κενίσκοι: ὑμᾶς ἀρ' ἀ τόνδε λαβόντες
προφρονέως, (πρᾶ γάρ: ἢ ὑμῖν νῦν ἡγεμονδύσω)
κῆρσεδε χρυσόν, κ' αὐτοῖ χρῆσται ἔσεδε.

ΕΙΣ ΤΑ ΦΩΛΥΛΙΔΟΥ.

Καὶ τὰς φωλυλίδων γνώμας, ὡς ἀξίαι εἰσὶν
μανθάνομεν: καὶ τῶνδε βίῳ ἀρμόζομεν ἡμᾶς.
Ὡς εἰκός. τὰ δ' ἀρίστα πρὸς τῆς μεσοπόλεισι
γινώσκει ἢ πρᾶ πρᾶν πολὺ λαοῦνα. εἰ δὲ πρᾶ πρᾶν.
Φωλυλίδων φύσεως μετέωρα θεῖα δὲ δάσκει.
Εἰ δ' φύσει ἐπόμεδα πλάνη βροτ' ὅτιν' ἔμαρψεν
κῆρδ' ἀπρ' εἰ μεσέως λαθέων ἔληφεν ἐφ' ἡμέων:
Ματῆς, ἐβραῖον νῶ, ἔμαρψεν ἑλληνίζων

Υμνί

Υμῶν δ' ἄφρονι τὰδε δέξω : ἢν ἐδέλητε
Νῦν πρόσχημα, κατὰ πόρ δ' ἄ, κ' ὡς ἐώθατε τὸ πρῆν
Κ' αὐτὸς χρυσόμυθ' διδάχῃτε πόνῳτε τελέσσω
Γνωμογράφος : ἡμῶν δ' εἰς ὕσθρον ἄλλα μελίσει.

ΕΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΙΑΣ
ΧΙΑΝ ΟΜΗΡΟΥ.

Ὡς Νέοι ὕβρυν πατρῶν βλασμήματα, ἀποδῶν
Μανθάνετε γλώσσας, ἐνι ταῖς βριπτόθου ὄντας
πανθῶν ἀρετῆν, θεῆς σὸνισε λίκυρπῆαι.
Μᾶλλον δ' ἔλλινον. καὶ γὰρ ἔλλινον ἀρίστοι
τῶν ἄλλων τελέθου διδάσκειν. οἶδε γὰρ ἔδ' ἔν
οὐχὶ μαθῶν τέχνας παρ' ἀθηνῶν. αὐτὰρ ἔγωγε
ἐξηγησόμεν' βαρῶν καὶ μῦθας οὐκ ἔστι
δέξω ὑμῶν γλώσσας βάλωτ' ἔνι τῷδε γέλοιοις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Κ' ὁ δὲ ὀδύνησιν φύσεως μυσῆρα πάσης
οἶδον θεασοίμην μὲν' ἀλεσοίμην.
ὡσε νόσος χαλεπὰς τέχνη πολυδίμων' ἀπέργη
ἠδὲ καλῶν θνητῶν ὡς πινὰς ἐξ' αἰδέο.
Αὐτὸσδ' ἔγραψεν θνητοῖς σωτήριον, ἀφ' ὧν πόρ
τῶντε φύσιν μαθείοις, ἠδὲτ' ἀλεσοίμην.

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΝ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΟΛΙΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΛΒΕΡΤΟΝ &c.

Εκ τινός ἀρξώμαι: πῶς λίξω ὄγκλους ἀρχῶν,
σὸν ὄνομα ἀείδω; πῶς γὰρ μοι μνεῖ ἀείδω.
Μῶν γὰρ αἰνίσω μεγάλων ἀρχῶν ἀνάκτων,
ἐξ ὧν ἐβλάσθησεν ἐὼν πάνυ ἄξιον αὐτῶν
καὶ μέγαν, εἰ μὴ τλαίης ποτε ταῦτα λέγειν;
Μῶν γε φιλοπολέμους λαὸς οἷς γῆρας ἀνάσσει
ἐνθάδε γὰρ ἀγίαλῶ τῷ βαλθικῷ ὠκεανοῖο.
Μῶν σέθεν ἀνδρείων κεραιῶν, ἢ ἀγύνορα θυμῶν
ἐν δεινοῖς πολέμοις ἐπέκλειον ἡρώεσσι;
Μῶν ἄλλω ἀρετῶν ἢ σῶς φρεσὶν ἐσχεῖται,
τῶν δὲ ἀπερσιῶν θεῶν ἀπινδύνας ἰάλλων;
Μῶν σοφίῳ τῆ μιῆ ὑπὲρ ἄλλων μῶσαι ἐκόσμου
Αἰ ἐλικωνιάδων μεγάλου διὸς ἐλεγεῖται;
οὐκ εἶδ'. ἐν τῷδε ἔχθ' ὅτι μοι πάρα μνηστῆρα
Γάνταδ' εἶδ' μεγαλοῖσι, ἐγὼ δὲ σὲ θαυμάζοιμι
ἐνδύθην γὰρ παρὰ πῆμα, σιγῶν. σύ γινωθὶ ἢ σιγῆ
τοῖον ἐὼν. πῶς σὸν δέθ' ἅπας νῦν λόσμον ἀείδω
κῶ ποτε σιγήσει πῶς σὸν τοῖον ἀνάκτων.
Τύνη δ' ὡ βασιλῆϊ μεγαλῶν με πάντοτ' ἀέξοις
δόξαν ἐύκλειντε. τῶν δὲ, σαυτῶ ὄπωπτε
ἰχθια σὸν βαίνων, ἐν ἔρξας πάντοτε θυκῶν,
Γερμανῶν ἄλλων, μάλλον δὲ γε σῶς πολίτας
Πλατίζων σοφῶν ἀρετῶν ὀυδαιμονίῃ,
ταῦτα ποιῶμεν τοῖς νῦν ζωῶσι βροδοῖσι
ζωὸς ἐὼν ἡρώεσσι καὶ ὀμιγόνοισι ὀπάξων,
Τῶν δὲ

τῆς ἀσφραγίσης ἔβελπον ἄλλο γήμιον·
οὐδέ γε θεότορον· πᾶσα γὰρ θεὸς εἰσὶν ἀνακτῶν
αἰγὸν ἀλεξιπῆρον· ἔν' ἀργαλείοισι καλεῖσσι
θεοὶ σωπῆρον μὲρόπων, κοσμητορῶν ἀνδρῶν.

ΓΡΟΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΜΥΛΙΟΝ ΑΝ

ΔΡΑ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΙΗ ΣΟΦΙΑ

ἠωδρέχουσα, τὸν τὸ τῆν μεγαπολιτῆν ἀρ-

χούτος ἑνδοξοτάτου ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛ

ΒΕΡΤΟΥ σύμβολον πι

στότατον.

Μυλιε φῶς μυσθῶν· σῆριγμ' ἐνεπίδ' αἴας,
φοῖβε δρέσμα· κορῶν ἄλλιαρ ἰοσιφάνων.

οἷ' νεστέλιω εἰδῶς ἐνὶ ἀνδράσιν οἰκῶ.

ἠδὲ πόρι κλέλιω οἷ' ἀπ' ὄσασιν ἰῆς.

φοῖμ' ἐγὼ νῦν σε πρὸσπῆύξομ' αἰοιδίῃ.

τὸ τὸν ἐνὶ πρῶσι δέος' ἀμυρόλοισι ἀπορῶ.

ὄψε μὴ ἐς κόλασας πρῶσι ἐπὶ νόνοισιν, δρέψῃτε

ὡς δύνάμει θηκῆσι σὸν κλέ' ἀθάνατον.

οὐδὲ δλωπιδέλιω, ἔδ' αὐτόγε πρῶσι θείω.

οὐδέ τις ἄν' ἄλλος σὸν κλέ' ἐξόρειοι.

πᾶσα ἡ συγγνώμῃ μοι ἔχοις πῶσι ἐνέκα σιγῆς

ἠπρ' ἀναγκάσει μοι πῶσι σὸν τελέθῃ.

τὸ τὸν δὴ τδύξαιμι μόνος· ἵνα καὶ πρ' ἐμοῖο

νῦν δαυμαδῆναι οἷ' ἐὼν ἐδέλιος.

οὐλε ἡ μοικάνασε γῆς μοι οἷ' ἀπ' ἀρχῆς

μοῖτε καὶ ἄλλοισιν τῆν ἀγαθῶν ἐγῆς.

C

ΑΝΔΡΙ

ΑΝΔΡΙ ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑΤΕ ΚΑΙ

ἀρετῆς διαφέροντι, Ἀνδρέα μυλία

ὑπεράτην.

Αλλὰ σὺ Ἀνδρέα μεγαλονυμε, ταύτῃ ἀναγνὸς
ἄσματ' ἀείσαρχ' (φαῦλα γὰρ ἐσὶ) γῆσ'

Καὶ τὴν ἀδμή μικρὰν ἔπιση σφειζοῦ ἀοιδῶν,

Αἰνέσας τολμῆς τὸνδε πόνοῦ μεγάλης.

Αὐτὸ δ' ὀβελίζω πᾶν ὄπρ' ὀδύγος ἀξίον ἔσται

ἴοισ' ἢ πᾶσι φαῦλα καὶ ἐδλά νοῆς.

Ὡς δεῖ εἰς κηφελῶν ὀλίγ' πᾶς χεῖρα ταυύσσει

Σὺν κεφαλῶν παντός ἀμμάτ' ἰδρύσας:

Καὶ γὰρ ἀεὶ τοῖς ὑπεβέεσι λιμὴν καὶ ἀργῶς

ἢ ἀγανοφροσύνην ἢ πῖθ' ἴδι πάσης.

Οὕτω δὲ κ' ἄλλοις ΜΥΛΙΕ παρ' ἄλλοισι ἀρήγῃ.

Μηδῶν μὲν ἰσθμῶν φρεσὶν ἔπαγγελίης:

Αὐτὴν ἐπιλάσει κλίσην τοῖς μέζον' ὄλθε

ἴππῃς ὑπεβέωυ δῖγα δῖλακα μέλα.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Πιερίδ' ὀ ΜΥΛΙΟΥ ἀρετῆς τιμῶσι μάστιγε
ἄγλαοῦ ἀνδρῶν ὄλιγα πόντης ἐλιπιδῶν ἴδ' ὄσ'

ἄδσαι, ἐκλειάντ' ἀγαθῶν κῦδος φέρουσαι

Ρώμης εἰς κρατῆρας, καὶ ἐμάσθ' εἰς λιγυράνας

ἴδω πῶς παιδείῃ δ' ἐμὴν ὑπεπύλας δ' ἀπὸν.

Ἦν γὰρ τοῖς ἐθέλις λάτιον ῥῆμ' αὐτῆς ἀκῶσας

Φωνῶν ἠδὲ μελῶν κελύειον', ἐάν ᾗ σοὶ ἀτθίς

ἴδωσα ὄλιγα, πῆπρ' ὅσον τέχνητε μέμνησιν

Αὐτῶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτ' ἰγύλιον ῥέει αὐδῆ.

Αλλὰ

Αλλὰ θεὸς λέγεις τὴν τιμὴν ἀμοιβῆ
ως μετ' ἑλπίς, θεὸς ἰσοφάνων θύλα δάδρα κοράων:
Τὰς ὀλίγοι μελέσθ' ἢ δ' ἢ πολυτήμονος ἀνδρῶν
Μέλλου ἢ συγέσει μόνου πρὸς χρυσὸν ὀφειλῶν.
Αλλὰ σὺ, ἔχ' ὡς οἱ πολλοὶ, μόνῃ ἢ πῶς ἔστι
καὶ δ' ἰωάννης πρὸς τῶ βασιλεῖ κ' ἄλλοις βασιλοῦσι,
Τόντις τοι μετέπλετα θεὸς πάντ' ὄλβια δάσσει.

ΠΡΟΣ ΑΡΝΟΛΔΟΝ ΒΟΥΡΗΝΙΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΔΑΧΗΤΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΤΗ
ὡς κἀμίσκ' Ἰωάννης φιλῶν.

ΟΥκ ἂν ἐγὼν ἐκφυγὼν Βουρήνιον ἔπειτ' ἐλάω
Ἀρρῆθου, πρὸς τὸ μοι ἠλυσθῆν ἀγλαὰ δάδρα
οἶάτε τίς θνητῆν μερόπων βροτῶν ἀνδρῶν ἰδούσιν,
Χάριε γέρον· τὸ πρὸς πολλὸν οἶον εἰσὶν ἀφίτοι
Τιμῶσι, γινώσκεις πολυχρονίῳ ἐνιαυτῶν
Ὡσε μὲν φωνῆ ἰσοφάνωνος ἰδουμένων
Δεινὸς ἔοι, ἢ τίς δεινῶσιμ' ἐρινύσει θυῶν
Ἀλλο νόσφ' φρονέου. ὡμὸς δ' ὅς ἐναψία λέξῃ,
οἷδ' ἐδὴς ἀρετῆς, ἔδ' αὐτῶ ἐδὴς νόσφ' ἰδούσιν.
οἷδ' ἄλλοις πωδέσθ' ἔδ' αὖ ἄλλοις βροτῶσι,
πῶς γὰρ· ἐπεὶ σὺ νοσφ' ὅσα κάρτις ἔδ' ἐνὶ ζωῆ
Γαῖδασθ' ἀνθρώπων παιδῶν καὶ ἄνδρῶν
οὐ μόνον ὡσε λόγου βραμῶν λεκρόποιτε
εἰδέναι, ἀλλ' ὅτι ἔστιν ἢ ἀνθρώποισι μέγιστον,
ορθὰ νόσφ' φρονέου κ' ζωῆ ὀφειλῶν βιδῶναι.
εἰσε γέροντι χέρι πεινῆ σικελιωτῆ.

Γανθίω ἀφλῶσι νέοι: μᾶλλον γὰρ καὶ ἡμεῖς
Σοὶ χεῖρ ἐδάμην ζωῆς ἄν καὶ ζήσαντι;
Νῶντ' ἅμα ἐνδμίζοντι καλῶς καὶ ἠδία θνητῆ.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

Ως δυσὸρδύνῃσθε βῶν πείλῃ ἀνδράσι θνητοῖς:
Ὡς χαλεπῆ: ἢ γὰρ καθάπερ χρισμοῖσι μέμνη,
Ἀνθρώποις ἢ βραχὺς πέπωται δίσμορθε αἰῶν.
Ὅτι δ' ἔχει δένδρ. τόδ' ἰάσαιτ' αὐτίκα παροδῆ
Γινείδωρ, μέγ' εἰούσα πῆρ' ὑφρονέσση ὄνησθ.
Ἐνδ' ἄλλη φύσεως τέχνη χαλεπύτε καλύτε
Εἶν, δειλυῖσα ψυχῆς δυνάμεσθε καὶ ὄργα.
Καὶ π' πολὺ κρείττον πείλοι ἢ τὸ γινῶναι ἑαυτῶν.
Αὐτόντ' ἔξ ὀρθοῖο λόγῳ γινωσκῆτα στοικῆρ
Ρέξαντ' ὑποκίμεσθ πρᾶξας ἢ ὄργα δίαιαι.
Διδύτ' ἀρὰ δῶτινας ἔλε πῶθε βῶνιστ' ἀρεπῆσθε
Καὶ μάθετ' ὑμμετόρησθ δυνάμεσθ καὶ βένθεα ψυχῆσθ.

ΕΙΣ ΣΑΡΑΝ ΤΗΝ ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΥ ΚΡΑΚΟΒΙΟΥ ΓΥ-

νόμα γεγεννημένη.

Οἱμοὶ ἀγγελίης ἡμῶν καλὰ βῶνα φέρῆσθ
Αἰδ' ἠδ' ἀγγελίῳ ὠφέλε ψυδῶσθε ἔαν.
Ὡς αἰᾶ φήμη ἄχαιεσθ νημερτέα βάσεις,
Ἡρ' ἢ φέρεσθ ἡμῶν ἠδέα, ψυδῶσθε ὄρεσθ.
Κάτθανεσθ ἐλογίμων καθαροῦ βλάσσημα πολέμων
Αἰ αἰ θηλεδῶν κάτθανεσθ θυρῶν κλέσθ
οὔνομά

Οὔνομάτε λιατόν καὶ ἦθεα κεδνά λαχῶσα
 Κάνης, ἢ ἄλοχ' πισὴ ἀβράμω ἔλω.
 Αὐτὴ δ' ἦν ἄλοχ' μεγαθύμω Κραλιοβίοιο
 Οὐ λελῶ ἀνθρώπων γῆν κατὰ πάσων ἔχει.
 Οὔνεκ' ἔβαλε παῖς χέλυ ἐλικωνίδι πύγῃ
 Ἀνδρῶν ἐλογίμων γίνεσθ' κῦδος ἀνῆρ,
 Εἰδὼς πάνθ' ὅσ' ἔχε βωῖνος πολυώνυμ' ἑλλάς
 Οσοσάτε Ζηλῆμων ἑλλάσθ' Ἰταλίῃ
 Ρῆτωρθ' ὡς ὁ πύλος βασιλεὺς ἢ δ' ἴθ' ὀδυσσεὺς
 Δεινότητος κρατερῶς γ' βασιλοῦσι λέγῃ,
 Τοῖδ' ἀνδρῶς ἀκοίτης ἔλω, αὐτῆγε μάλ' ἀγνὴ
 Εὐσεβέσσα λιταῖς σφραγισυῖτε θεῶν.
 Ἡδ' ἐδιδῶν γῆνέ τερα τέλων, τίτεσσα δέ, λαμπρῶν
 Φῶς ὀλιγοφραδέσσα ἠελίοιο λίπυρ:
 Εἰς ἔσθρον πῆαμίνη φαέθονθ', ὅθι δέπτι δῆμα
 Ἐσι καλῶν χαλεπῶν, ἐκέπτι δῆμα μόρσ,
 Οὐκέπτι δῆμα σιότδνε: τὸ γ' δ' ἠ πῆαμίνδιον εἶη
 Τοῖς κλαῖοσι βίλοις, ἀνδρῶν ὀδυρομλίω.
 Χρισὶ θεὸς θνήσκεν ἡμῖν πῆερωτου ἄπασι,
 Ρᾶσι δὲ βῖς πιστοῖς ἐλε σέδην δ' ἰβίθ'.

ΕΙΣ ΕΝΡΙΚΟΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝ-
 ΝΟΥ ΡΟΙΗΤΟΥ ΒΩΚΕΡΟΝ.

ΤΥΤΘῶν ἔτ' ΕΝΡΙΚΟΝ τὸν ἀείσθ' μάντιθ' ἕορ
 Βάλερον, ὅπιν' ἐγὼ ὅτε θεὸς νάματι πύγης
 ἠγνόνθη, πῆεω ἰλαρᾶς πρᾶπίδουσι πῆεστω,
 Κλαίομεν: ὡς μη μοῖρα καλὴ ἐπτενε πῶ ὄρας
 Κλαίει μη δ' ὁ παῖς, κλαίει μη πότνια μήτηρ.

C 3

Βάλερος

Βάλει δὲ λῆγε γὰρ πῆρα μίθισσά τε γυναικῶν.
οὐ τοι ἄπας ἀπόλωλε παῖς. ζῆ βίτε καὶ ἄλλοις
ἠδὲ θεῶ. Πιλεῖ μιν σῶτηρ ζῆ τὸς ὀλύμπῳ,
οσογε μιν ἀΐ οδ' ἰωδῶν πολέμοι, μόροι δ' ἐξέσασσιν
Χάριε ἢ νηπιαχθῶν ὄφθ' ᾧ ΕΝΡΙΚΕ Κεῖσσε
Γυνιδης καὶ ἐβαπιδης, ὀλιγοι δέτε Ζῆσας
Καὶ θάρον : αὐτὰρ ἐγὼ βῆσαι πάλιν δια κεδδίδωμ
Ζῆσι δ' ἔδεμίαν δεδῶς ποτε μῆτραν ἀτῶρ πῆ.

ΚΑΣΤΑΡΙ ΤΩ ΑΚΥΛΑ ΘΕΟ

λόγω, πᾶππῳ Πιλάτῳ.

Ζωδῶτων λογίω κῆρυξ πολυώνυμε Καστῆρ
Πᾶππῳ Πιλ' ᾧ ἀετῶ πατρόθεν ὄνομα' ἔχωμ
Πρῶτα σέγ' ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω μῶσαι ἔθνημα,
ὦμ λαβῆς ἐκ παιδῶν γῆραθ' ἄχι γῆρῳ;
Μᾶλλον δ' ἀθάνατῶν διδ' ἀχῆς ἀπο χεῖρσφοροιο.
Καὶ γὰρ σ' ἔσπασας, ἀθάνατῳ βασιλῆ.
Ἐξῆσας χεῖρῶν, χεῖρῶν δ' αὖ ποτῆμόν ἐπέσπασθ,
Ζῶν δ' ἐν χεῖρῶν καὶ μετὰ ποτῆμόν ἔχας.

ΑΝΝΗ, ΜΗΤΡΙ ΦΙΛΑΤΑΤΗ.

Αννα Πίλυ μῆτερ, ποτε σ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρασσω;
οἶμοι νῦν ἢ μέλας θάνατος σέθεν ὅσοι κέλυφθ
Αὐτίκ' ἐπέ τέθνηκε πατήρ σόν, αἰετός ἔδλος.
Χάριε Πίλυ μῆτερ, ποτε σ' ἄν ὄρασσω ἀλκιδῶς
Ἐν Ζῶν ἔτῶρ, νῦν δ' ἡμῶν ἄλγε' ἔλεπθ
ἠδὲ πόθον, ἰάλλαισιν σμῆνον πῆρασδεγμα γυναιξί
ἠδῶν σφροσωῖνσιν, ἀγνείας θυσσεβίσῃε,
Ζυμπάσις δ' ἀρετ', ἢ ἰόσμου θηλέσιν οἶσει.

ΧΡΗΜΑ

ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΣΟΦΙΑΣ.

οὐτ' ἀρετῆ δ' ἄν ἔωμι λεχασμῶν ἴοσι,
Αἴψα φιλῶσι χημάσα κησάμην.

ΟΙΣΤΕΟΝ ΚΑΙ ΕΛΦΙΣΤΕΟΝ.

τέτραδι δυσυχίω πτωχὸς σωπῆι, κράτετε
ἐλπίδας, ἕτως δὲ πᾶν τὸ καλοῦ κρατίοις.

ΤΥΧΗ.

εὐτυχίῳ ὀπότεν σοὶ λάμψη ἀγλαοφειγής
πολλάκι σιλῶν σ' αἴψ' ἐκάλυψε φάσ.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ τῷ συγγραφίῳ.

μήτι θεοδ' ἄντιο τύχης κράτετε ἢ φρεσὶ λίαν
δέσθιδι, εἰ γὰρ μὴ κατέχε ἀλύθιοι χαλίνοις,
πάντα κράτετε κατέχωρ. σὺ δὲ εἰς θεοῦ ἐσκέφα
Τίς σ' ὀλέτερα τυχῆ μογορᾶς βλάψαν ἀνίαις.

ΤΟ ΑΥΤΟ.

εἴγε θεοδ' ἄντιο τυχῆ δὲ, θεὸς ἢ μοι ἄλλωρ
πῶσσοι βλάψαν τις μ' ὀλέτερα τυχῆς.

ΤΟ ΑΥΤΟ.

εὐτυχίῳ θεοδ' ἄντιο ἄνθρωποισι, ἐπεὶ δὲ
οὐτ' ἔμοι ἐλπίς πῶς ἀφ' ἀδυσυχίας.

ΤΕΛΟΣ.

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Rostochij Stephanus Myliander

1565. excudebat.

AMHTK

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and includes some larger, bolded words that might be section headers or significant terms. The overall appearance is that of a historical document or manuscript page.

καί τε βροχῶς τῆκε τέλει ἐδδλόν λυπειχρῆσας
ἠδ' ἐπὶ τῆν ἀλόγων θεία τέλει ὄρω.

Λ. Ποιέσι Σιμιχίσις ἄσας μελιθεῖας ὕμνος,
ἠρ συνίγα φέρει βίαιε λυπιδίη,
πας ἀρ' ὅς ἐξ ὄργας μάλαρ ἐς τὴν νόσαν ἴσαντες
Αἴψα μάλα προφέρεις δίδρα χεῖρτε θεῶ.

Ἐπιφανείας κατὰ πόρον ἀπό πασιος δὲ ἀνδρα
ἠυφῆθη ὡδης πίσος ἀπὸ δὲ θυ νοοῖς.

ἄρα ἀγαγοῖτο νέος. μάλαρ, ὅσις ἀλίσθ
ἄμην γλυκῆρας ἠγεμόνθ διδάχας.

ἄσ τελέθ: ὅς δ' αὖτις ἀμνησθ

ἠ παλάμη θεία πέννα μινθ

θ θηοῖς τις ἐλδύσεθ ἠμῶν

ἄσ ἀπόλωλε φύσις.

Αγ. Ωλεθ
Τὰ
Δυσσεβέω
οὐκ ἀρ

Αδ. Οἰκῶθ γυνῆ δ
Κρεῖδη τῆκε
Ἐρρέτω ἐπίσ' ἐφ' ἄ
Ξύνη ὀφέλε χρε

Αε. Πολλοὶ πελιπόδθ γνώμ
Γέκθους ἀφῆλετα παν

